

[Gert Petersen]

ducere forsvarsbudgettet med 4 pct. Og da det hollandske forsvarsbudget – erkendt – er meget større end det danske, bliver det et ganske stort tal målt i gylden og i kroner og øre – så vidt jeg har kunnet regne ud omkring 1½ mia. kr. Men dér blev det altså oplyst, at man har besluttet at reducere det med 4 pct. – jeg ved ikke, om Politiken og redaktør Toftkær lyver, men jeg tvivler nu på det – og det har man altså kunnet gøre uden at spørge om forlov. Det har man bare besluttet at gøre.

Så påstanden om, at man altid skal hen og bede om lov, holder bare ikke, og det bliver heller ikke overholdt.

Glønborg (KRF):

Også fra Kristeligt Folkepartis side skal der udtrykkes en stor glæde over den udvikling, vi er inde i på det europæiske kontinent, hvor årtiers kolde krig mellem Øst- og Vesteuropa med de kommunistiske diktaturers sammenbrud og et spirende demokrati er blevet afløst af afspænding og samarbejde. Med et Europa under forandring og et positivt samarbejde mellem supermagterne i FN og CSCE-processen er der klart lagt op til, at det sikkerhedspolitiske trusselsbillede må tages op til revurdering.

Den foreslåede ratifikation af den første CFE-aftale mellem supermagterne om reduktion af de konventionelle våben udgør ligeledes et positivt tegn på de mildere vinde, der for tiden blæser i vor del af verden. Aftalen er glædelig, fordi den indebærer afskaffelsen af Warszawa-pagtens overvægt på det konventionelle område med etablering af en ligevægt mellem NATO og Warszawa-pagten på et lavere styrkeniveau for så vidt angår kampvogne, artilleri, kampfly og pansrede kampkøretøjer.

Desværre er niveauet for denne ligevægt ikke så lavt, som vi kunne ønske, og som NATO oprindeligt havde spillet ud med. Styrkelofterne er sat så højt, at der kun skal ske meget beskedne styrkereduktioner i NATO og næsten udelukkende med hensyn til kampvogne.

Med dansk forsvars beskedne størrelse og det begrænsede danske bidrag til de samlede NATO-styrker må vi nok erkende, at Danmark næppe står først for tur, når de eftertragtede besparelser skal fordeles. Men Danmark skal naturligvis bede om at få sin del af styrkereduktionerne og dermed besparelserne.

CFE-aftalen indebærer samtidig, at der skal løses nye opgaver med hensyn til inspektion og overvågning af aftalens overholdelse.

Umiddelbart er der således ikke udsigt til de store nettobesparelser som følge af denne første aftale om styrkereduktioner på det konventionelle område.

Jeg kan være enig med forsvarsministeren i de fleste af hans konklusioner med hensyn til nedrustningsforhandlinger, og hvor stor Danmarks andel af dette vil blive. Men selv om ministeren maner til besindighed, kommer man dårligt uden om, at en stor del af befolkningen vil finde det mærkeligt, hvis der ikke kan spares på forsvarsbudgetterne netop nu. Vi har altid fået at vide, at vi skulle have forsvaret på grund af truslen fra Øst. Nu, da denne trussel er blevet betydelig mindre, må vi også kunne levere nogle besparelser. Før vi beslutter, hvad der kan spares, må vi se på, hvilke opgaver forsvaret kan blive sat til at løse.

Om truslen fra Øst vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at det trusselsbillede, som Danmark har måttet leve med i en lang årrække – ja, mere eller mindre helt siden 1950'erne – nu er ved at forsvinde. Selv om Warszawa-pagten fortsat eksisterer, udgør den ikke en trussel på samme måde som tidligere både som følge af demokratiseringen i de østeuropæiske lande, landene omkring Østersøen og Sovjetunionens tilbagekrænkning af styrker.

Udviklingen går imidlertid så hurtigt for tiden, at vi endnu ikke klart kan fastlægge, hvilke trusler vi vil stå foran om få år. Vil udviklingen i Sovjetunionen og Østeuropa forløbe forholdsvis gnidningsløst, som vi naturligvis håber og støtter, eller vil der komme social uro, og hvilke regimer vil det kunne give grobund for?

Det kan ikke udelukkes, at der sker et tilbagelag i Sovjetunionen, således at der ud af det økonomiske kaos, som unionen er på vej ud i, vil opstå en ny diktator. En sådan mand vil trods de nedskæringer, der foretages, fortsat råde over en af verdens mest effektive militærmaskiner. Jeg håber ikke, at jeg kommer i konflikt med Ligestillingsrådet ved, at jeg sagde »en sådan mand«; jeg forestiller mig, at det fortrinsvis er mænd, der kan udvikle sig i den retning.

Det, der kan siges til beroligelse i denne situation, er, at varslingstiden er blevet noget længere. Nu behøver vi ikke at regne med varslingstider i timer, men i uger eller døgn.